

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 506/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Друштво за туризам, саобраћај и хотелијерство NITRAVEL ДОО Ниш, чији је пуномоћник Зоран Митић, адвокат у ..., против туженог ADDIKO BANK АД Београд, чији је пуномоћник Јелена В. Стојановић, адвокат у ..., ради утврђења и исплате, вредност предмета спора 241.032,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 2243/20 од 16.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 14. октобра 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 2243/20 од 16.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 2243/20 од 16.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Нишу П 487/2019 од 12.03.2020. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је члан 7. став 1. Уговора о дугорочном кредиту број ../08, закључен дана 22.04.2008. године, између тужиоца и туженог, ништав, одбијен је тужбени захтев тужиоца да тужени на име стицања без основа тужиоцу исплати износ од 241.032,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.04.2008. године, па до коначне исплате, и обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова парничног поступка туженом исплати износ од 178.360,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 12Пж 2243/20 од 16.06.2021. године, преиначена је првостепена пресуда тко што је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је члан 7. став 1. Уговора о дугорочном кредиту број ../08 закључен дана 22.04.2008. године између тужиоца и туженог ништав, па је обавезан тужени да на име стицања без основа плати тужиоцу износ од 241.032,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.04.2008. године до коначне исплате, као и да тужиоцу плати на име накнаде

трошкова парничног поступка износ од 93.179,00 динара и на име трошкова другостепеног поступка износ од 52.516,00 динара, а одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против другостепене пресуде тужени изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије туженог, изјављене на основу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Према разлозима изнетим у образложењу, побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. Изражено становиште другостепеног суда о разлозима ништавости одредбе уговора о кредиту у складу је са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 22.05.2018. године и његовом допуном усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 16.09.2021. године. Наведеним правним ставом изречено је да банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове или накнаду за обраду кредитног захтева није ништава под условом да је уговору претходила понуда банке са садржаним јасним и недвосмисленим подацима о трошковима кредита. Трошкове, или накнаде, које банка обрачунава приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава клијенту у току реализације кредита могу бити посебно исказани у уговору о кредиту као обавеза корисника кредита, било у процентуалном износу или у апсолутној вредности, али услов је да закључењу уговора претходи понуда банке у којој је одређена обавеза плаћања тако јасно и недвосмислено да корисник кредита ниједног тренутка не буде доведен у заблуду о којим трошковима, или накнадама је реч, а они могу бити наплаћени кориснику кредита само једном. У ситуацији у којој тужени није поступио на описани начин то представља његову несавесност која води ништавости имовинског права уговореног таквим поступањем у сопствену корист. Такође, у конкретном случају, према разлозима ревизије нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Због тога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено да се не дозволи одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, односно изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу 31.07.2017. године. Првостепена пресуда донета је дана 12.03.2020. године, а другостепена пресуда је донета 16.06.2021. године. Вредност предмета спора је 241.032,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе износи 2.001,92 евра.

Одредбом члана 487. став 1. и 3. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона, прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић